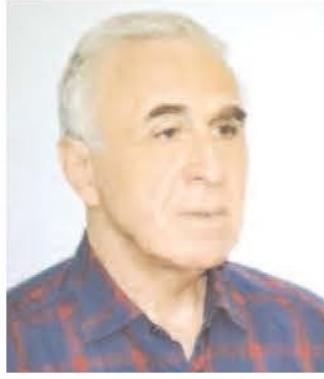

QARTALI SEVMƏK

Təbiətşünas alim Qara Mustafayevin xatirəsinə

Müəllifdən: Uzun bir ömür sürən məşhur alimin vəfatı, həqiqətən təbiətşünaslıq elmi və vətənsevərlik yad-daşımız üçün ağır itkidir. Vətənin hər bucağını qarış-qarış gəzib vəsf edən Qara Mustafayev təbiətə vurğunluğun və uşaq təbəssümü qədər saf olan səmimiliyin örnəyi idi. Böyük alım və böyük insan yaddaşlarda elə belə də yaşayacaq, Azərbaycanın flora və faunasının sevilib qurunmasına, təbliğində həmişə... hər yerdə olacaq!

Mən bu yazını dörd il bundan əvvəl, Qara Mustafayevin sağlığında qələmə almışdım.

***

Respublikamızda nəşr edilən 15-18 qəzeti əsl jurnalistika baxımından dəyərləndirməklə yanaşı, yerdə qalan yüzlərlə nəşrin nə gündə olduğu barədə zaman-zaman bir xeyli söhbət açmışıq. Təessütlər olsun ki, heç nə dəyişməyib, hərə öz işindədir. İctimai-siyasi və mədəni həyatımızın oxuculara mətbə təqdiminin yükü, yenə də həmin azsaylı müstəqil, iqtidar və tənqidçi mətbuatın üzərinə düşür. Əslində Azərbaycan boyda ölkəyə də indiki halda uzaqdaşı 20-yə yaxın normal qəzet lazımdır və çoxluğun da pislə sinonimləşməsi göz önündədir. Bu mənada ki, normal təqdimat, xəbərçilik və tənqid olan yerdə cəmiyyət nəyə görə mənasız makləturaların basqısı altında olmalı, eyni zamanda böhtən, şəntaj, təhqir və sərf reketçiliklə mübarizəyə vaxt ayırmalıdır? Nə yaxşı ki, paparatsılık Azərbaycan məkanına öz dəmdəstgahı ilə həle daxil olmayıb. Prinsip etibarı ilə bu heç mümkün də deyil. Çünkü paparatsı ən güclü jurnalistikə ilə cəsurluğun və xəfiyyəciliyin sintezidir, əlahiddə məsələdir. Bizdəki "sırtlı uşaqların" xörəyi başqa cür bişir.

... Televiziyaları ki, ram etmək mümkündür.

Artıq adı vətəndaşdan tutmuş dövlət məmurlarına kimi shit verilişlərdən, saatlarla efiri zəbt edən şoulardan, yalançı qəhrəmanlıqlardan, yalançı qəhəhələrdən və yalançı göz yaşlarından beziblər. Səkkiz-doqquz televanlı normal vəziyyət və normal zövqə kökləmək doğrudanmü məmkün deyil? Şəxsi mövqelərinə görə bəzilərinin irad tutub tənqid et-

sislə Boz dağı gəzib onun özəlliyyini və gözəlliyini tamaşaçılara təqdim etməsi necə də məraqlı idi. Həm yaxın uzaq görüntülərlə, həm də zəngin bilik və məlumatlarla.

Bu yaşda, bu məqamda Qara müəllimi dağlar-dashlara salan, dərələrdən keçirən, təpələrə qaldıran, gur sulu çaylardan addadan, təbiətə qovuşdurən hansı səbəbdür, hansı hissələrdir,

dəs evi olduğundan danışırı.

Qara müəllim Kür boyunca, Türyançay boyunca indi əfsanəyə dönən Tüqay meşərindən danışırı. Ancaq bu səsdə daha kədər hiss olunmurdu. Əksinə nikbinlik, ana təbiətin böyüküyü, siğalı yaşayırdı. Qara müəllimin "Vətən sevgisi dərsləri" xoş proqnozlar verirdi: məşhur, əfsanəvi Tuqay meşələri ildən-ilə bərpa olur, böyükür, özünə döñür...

Qara müəllimin təbiətsevərlik missiyası gerçəkdən unikal vətənsevərlik dərsləridir. Ətəklərindən tutmuş zirvələrinə qədər əzəmet və gözəllik dastanı olan uca dağlarını sevməyə, vəsf etməyə nə var ki! Ucsuz-bucaqsız çölərin, düzəngahların, boz dağların da sənə məxsus olduğunu sevinməlisən, onu sevməyi bacarmalısan. Bu düzlərdə, bu dağlarda da nəsə bir gözəllik, doğmaliq, əbədilik görməyi, duymağı bacarmalısan...

Qara müəllimin göründüyü telekadrlar, gəzib dolaşlığı, söhbət açığı Vətən torpağı bir vərilişinmi, bir filmənmi xidməti, hədiyyəsidir, ya nə? Televiziya kanalları məqoy bir az da bu istiqamətə yönəlsinlər. Biddə Vətən sevgisi, əsl vətəndaş mövqeyi, dürüstlük və halalliq kimi mözələr üçün ənənə-istiqamətlər çoxdur, yetərincedir. Sadəcə əyləncələr labirintindən çıxıb bu yaralı vətənimiz üçün lağıqli övladlar yetişdirmək lazımdır.

P.S. Biz həmişə faxrla bildiririk ki, Azərbaycanımız dünya xəritəsində qanad açmış qartala bənzəyir. Əlbəttə ki, belədir. Ancaq çoxları bu qartalın yaralı qanadını məlhəmələmək əvəzinə, diqqəti bu acıya yönəltmək əvəzinə...

Eh, Qoderzi Çoxeli, sən cavanlığında bu dünyadan köçünçə öz "yaralı qartalından" yazmağa macəl tapdırın. Həm də necə dahiyanə...

dikləri Az.TV və İTV nümunələri də var axı! Bu kanallarda telejurnalistikanın ənənələrini qorumaqla yanaşı, inkişafına da xüsusi qayğı və diqqət göstərilir. Bugünkü Azərbaycan tamaşaçısını tam qane etməsə də, hər halda yormur, əsəbləşdirmir, utandırmır...

Mən vətənpərvərlik kimi müqəddəs duygunu şouya çevirən bir çox özəl telekanalların bu tip verilişlərindən jurnalist olaraq xəcalet çəkirem. Daha başqa absurdları sadalamıram.

...Bu yaxınlarda İctimai Televiziyyada tanış bir səs diqqətimi çəkdi və əlimdəki işi yarımcı qoymalı oldum. Bu səs halə uşaqlıq dövrümüzden Azərbaycan təbitəni bizə sevdiren, onu necə sevməyi öyrədən gözəl alımlımız və uzun illər televiziya ekranlarında "yaşayan" görkəmli şəssin - məşhur Qara Mustafayevin səsi idi. Onun elə cavanlığından öyrəşdiyimiz qəribə tembrli "çətin səsi" yüz şou şəhəlindən qiymətli və şirindir, vallah! Nə yaxşı ki, veriliş təzə başlamışdı.

Yaşı çoxdan 80-ni arxa-da qoymuş bu gözəl insanın digər bir mütəxəs-

görəsan? Məgər bu sualın cavabını hər birimiz öz varlığımızda eləcə yaşatmırıqmı? Dünyada Vətən sevgisindən üstün, ali bir hiss varmı? Qara müəllim də bizlərə məhz vətən sevgisini xatırladır həmişə. Onun hərəkatində, danışığında heç bir şüarçılıq, ritorika yoxdur. Qara müəllim bir çoxlarının laqeydiliklə ötürüb yan keçdiyi Boz dağı sevə-sevə gəzib, onun ilk baxışda cansıxıcı görünən süküntunu "kəşf etdiyi" adı kolluqlarla, çəmənliklərlə, uzaqlardan eşidilən su şırıltıları və təkəmseyrək kəkkik uçuşları ilə "po-zub" nə edirdi?

... Vətən dərsi keçirdi, Vətəni sevməyin alatoran yollarını da işıqlandırırdı. Anladırı ki, Vətən torpağının ot bitməyen boz bir qaya parçası da, səssiz dərələrin bir kəpənək uçuşu da, barsız-bəhrəsiz kol dibi da ne qədər əziz və müqəddəsdir...

Qara müəllim, bu ixtiyar insan sükündən quşlaq tutulan düzəngahda sanki torpağın, ana torpağın nəfəsini eşidirmiş kimi uşaq sevinci ilə bu yerlərin Vətən olduğunu, hamımızın müqəd-